

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Lad mig sige til hr. Langkilde, at jeg godt forstår ønsket om at tale i billeder, men vi skal jo ikke ind i sundhedspolitik og noget med, at man skal holde op med at ryge, hvis man gerne vil kureres for lungekræft. Lad os tale om landmænd og landbrug. Jeg går ud fra, at det er det, det handler om.

Og man må jo også som landmand forstå, at der i store dele af befolkningen er stor bekymring over anvendelsen af pesticider og forskellige andre ting, og derfor må landmændene også gå ind på de præmisser og de betingelser, som opstilles om de dyrkningsfrie bræmmer, og hvad det kan være alt sammen. Der skal man give noget for noget. Vi vil godt være solidariske, men så må vi også kræve, at de, der bliver omfattet af solidariteten, opfører sig solidarisk, og det kan ikke bare være sådan, at de skal definere, hvad deres opfattelse er af, hvad de skal yde for solidariteten. Det var det, jeg var inde på, at det skal vel ikke være sådan, at man skal til at have tilskud fra EU for at opføre sig anstændigt. Man må også have en egen etisk holdning, en professionel etik.

Til hr. Hans Christian Schmidt: Ja, men det var, fordi hr. Hans Christian Schmidt i sit eget spørgsmål var uklar. For jeg synes ikke, det er forkert, at noget er mangfoldigt; jeg synes, det er godt. Jeg tror, at hr. Hans Christian Schmidt prøvede på at overfortolke nogle udtryk i ministeredegeben.

Vi vil meget gerne øge retssikkerheden i miljølovgivningen, men jeg er ikke miljøordfører, og derfor skal det her ikke tages til indtægt for en eller anden skjult dagsorden om, at det også betyder, at vi også vil ændre det og det og det.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jamen jeg synes faktisk, det er nogle gode billeder at tale i, for hvis vi skal grave ned i et solidaritetsprincip, så kan vi sige, at vi taler om naturens sundhed og menneskets sundhed, og at vi kun ved naturens sundhed vil stille voldsomme betingelser, men det vil vi ikke gøre ved den menneskelige sundhed.

Det er altså eksemplet med, at man siger: Du kan gøre, hvad du vil, den solidaritet, vi har med dig i vores samfund, er ubegrænset, der er ikke nogen grænser. Men når vi beder en landmand om at lægge restriktioner på sig selv på den ene, den anden, den tredje, den fjerde og

den femte måde, så siger vi bare: Det er dit eget problem.

Jeg tror, der er så meget lighed for loven-betragtning i Det Radikale Venstre, at man vil sige, at det smager lidt af ulighed, og at vi må følge nogle ensartede principper.

Det andet, jeg synes må være væsentligt for Det Radikale Venstre, er, at vi får lavet den retssikkerhed, der er i, at man får registreret alle disse arealreservationer, og at enhver borger har adgang til dem og kan få dem tilsendt. Det håber jeg Det Radikale Venstre vil være med til, og det hører jeg meget gerne ordførerens kommentar til.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes da ikke, hr. Bjørn Elmquist behøver at kommentere, om han er miljøpolitisk ordfører eller ej. Jeg synes da, hr. Bjørn Elmquist klarer det udmærket.

Jeg vil bare gerne have lov at sige, når man her siger, at det er min fortolkning: Nej, jeg læser op – og det håber jeg miljøministeren hører efter – af rapporten fra arbejdsgruppen, nedsat i september 1996 af regeringen under Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Strukturdirektoratet: »Landbruget i planlægningen – planlægningens og arealreguleringens betydning for landbruget«. Regeringen er i øvrigt enig i det, man er kommet frem til, og ministeren har tidligere bekræftet at være enig i det, som blev noteret her, om planlægningens mangfoldighed og manglende klarhed. Det står i redegeben, Folketingsstidende, s. 3027, 1. spalte.

Jeg håber så, at det er udtryk for, at De Radikale godt vil være med til en forenkling. Det synes jeg er tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Til hr. Langkilde kun ét konkret eksempel: Braklægningen. Så vidt jeg erindrer, var braklægningen i EF-sammenhæng udsprunget af to ønsker: først og fremmest vel et forsøg på at styre produktionen, så der ikke blev en voldsom overskudsproduktion ud over den, som man allerede havde i forvejen, at mindske overskudsproduktionen, og så et ønske om at tage et vist hensyn til naturen. Braklægningen skete under tilskudsgivning, og på den måde skal der være ræson i tingene.

At vi ikke hele vejen igennem kan sammenligne naturens sundhed med den menneskelige